

Fritz Turković

Riesling italien blanc - Wälschriesling weisser - Graševina (Grašica) bijela - Riesling italico bianco - Wälschriesling white

Graševina (Grašica) bijela

SPECIMEN: Zagreb-Rim, IX, 1950, težina grozdova 18 i 16 dkg.

SINONIMI: Laški rizling, Welschriesling, Riesling italico, Riesling italien blanc, i dr.

PORIJEKLO I RASPROSTRANJENOST: Navodno potječe iz Francuske, odakle je prenesena u Heilidelberg, a u XIX. stoljeću u Štajersku, Hrvatsku i dalje prema istoku. Iz Italije ne potječe, stoga je naziv »italijanska« netočan prijevod njemačkog »welsche«. Danas se ova sorta najviše uzgaja u Hrvatskoj i u Sloveniji, gdje je klimatski našla optimum uvjeta za uzgoj. Osim toga uzgaja se u Mađarskoj, Austriji, sjevernoj Italiji, Švajcarskoj, odnosno u područjima umjerene klime, gdje još može potpuno dozoriti.

BOTANIČKA OBILJEŽJA:

Vrsci mladica pahuljasti, svijetlozeleni.

Cvijet dvospolan (♂).

Odrasli list duži nego širi, srednji dio produljen, izrazit; srednje velik; sinus peteljke u obliku otvorenog »U«; 3 do 7 dijelan; po strani sinusi nejednako, a često i nesimetrično urezani, kadšto dosta duboki i na dnu prošireni; lice golo, a na naličju s rijetkim pahuljastim dlačicama u župercima; rebra naličja također rijetko pahuljasta; površina plojke ravna ili malo zavrtačena, glatka; zupci oštri, dugi, nejednaki; lice svijetlozeleno; list dosta tanak; peteljka lista nešto kraća od glavnog rebra, tanka, svijetlozelena ili malo crvenkasta, vrlo rijetko pahuljasta, stvarno gola.

Zreo grozd srednje velik do malen, gust, valjkast, obično sa sugrozdjećem; peteljka grozda duga do vrlo duga, prema habitusu čokata.

Zrele bobice male, žutozelene, na sunčanoj strani kao opečene, jednolično obojene; okrugle; pupak karakteristično izrazit; meso sočno; sok sladak, ugodnog okusa.

Rozga srednje razvijena, dosta tanka; kora sitno prugasta; članci srednje dugi, svijetlozmeđe boje, malo tamnija na zglobovima. Rast srednji.

FENOLOŠKA OPAŽANJA:

Najprikladniji su južni položaji, te gnojena, bogata, ne preteška, dobro obrađena tla. Najbolje uspijeva u području umjerene klime, da se može kvalitetno potpuno razviti.

Prednost je što kasno pupa, a nedostatak što dozrijeva kasno, u III. razdoblju.

PRAKTIČNA ISKUSTVA:

Prikladna za srednje visoki, a osobito za dvokračni način uzgoja, s rezom na dulje radno drvo.

Rodnost srednja ili natprosječna, redovita, ali popušta brzo kod pomanjkanja hraniva i loše obrade tla.

Otpornost prema smrzavicama i kasnim proljetnim mrazovima vrlo dobra; prema gljivičnim bolestima srednja.

Stojnost s američkim podlogama vrlo dobra, a osobito s križancima Berlandieri-Riparia i Riparia-Rupestris.

ISKORIŠTENJE:

Daje fina vina prosječne ili natprosječne kvalitete, ugodnog sortnog mirisa i okusa, sa srednjim sadržajem kiselina.

Kao zobatica nije prikladna.

